

T.C.
KOCAELİ
1. VERGİ MAHKEMESİ

ESAS NO : 2016
KARAR NO : 2016

DAVACI :

VEKİLİ : AV. SADİ KAYABAŞI
İhsaniye Mah. Kartallar Sk. Atalay 6 Sitesi B Blok No:1 D:3
Nilüfer/BURSA

DAVALI : İLYASBEY VERGİ DAİRESİ MÜDÜRLÜĞÜ

VEKİLİ : AV.
Kocaeli Vergi Daire Başkanlık Binası Tepecik Mah. İstiklal
Cad. No: 15 Kat:3- Hukuk Bürosu İzmit/KOCAELİ

DAVANIN ÖZETİ : Davacı şirketin hesaplarının incelenmesi sonucunda düzenlenen vergi tekniği ve vergi inceleme raporuyla eksik matrah beyan ettiğinin tespit edildiğinden bahisle 2013 yılı için 01.12.2015 tarih ve 2015/03 sayılı vergi/ceza ihbarnamesiyle re'sen salınan bir kat vergi ziyai cezalı kurumlar vergisinin; vergi incelemesi yapılırken ilgili mesleki teşekküllerden bilgi alınmayarak, internet sitesinden alınan alelaide bir yazıya dayanılarak eksik inceleme yapıldığı, firmanın normal kuru yük taşımacılığı yapmadığı, inceleme sırasında kayıt dışı akaryakıt ticaretinin nerede, ne zaman, hangi tutarda kimlere yapıldığının ortaya konulmadığı gibi akaryakıt dağıtım ve bayii lisansı olmadan akaryakıt satışının mümkün olmadığı, tahmin ve varsayımına dayalı olarak düzenlenen raporlara göre takdir edilen matrah farkı üzerinden yapılan cezalı tarhiyatın hukuka aykırı olduğu belirtilerek iptali istenilmektedir.

SAVUNMANIN ÖZETİ: Davacı şirket hakkında yapılan inceleme sonucu hazırlanan raporlar doğrultusunda, mükellefin 2013 hesap döneminde, 2.061.362,00 TL tutarındaki akaryakıt teslimine ilişkin olarak belge düzenlemediği ve elde ettiği hasılatı ilgili hesap döneminin gelir hesaplarına intikal ettirmediği, hukuka uygun olarak tesis edilen ihbarnamenin yerinde olduğu ileri sürülerek davanın reddi gerektiği savunulmaktadır.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Karar veren Kocaeli 1. Vergi Mahkemesi'nce, davacı şirket vekili tarafından verilen ve 11.05.2016 tarihinde kayda giren dilekçesiyle duruşma talebinden vazgeçtiği görüldüğünden, dava dosyası incelenerek işin gereği görüldü:

Dava,Davacı şirketin hesaplarının incelenmesi sonucunda düzenlenen vergi tekniği ve vergi inceleme raporuyla eksik matrah beyan ettiğinin tespit edildiğinden bahisle 2013 yılı için 01.12.2015 tarih ve 2015/03 sayılı vergi/ceza ihbarnamesiyle re'sen salınan bir kat vergi ziyai cezalı kurumlar vergisinin iptali istemiyle açılmıştır.

213 sayılı Vergi Usul Kanunu'nun 3. maddesinde ise, vergilendirmede vergiyi doğuran olay ve bu olaya ilişkin muamelelerin gerçek mahiyetinin esas olduğu, vergiyi doğuran olay ve bu olaya ilişkin muamelelerin yemin hariç her türlü delille ispatlanabileceği, iktisadi, ticari ve teknik icaplara uymayan veya olayın özelliğine göre normal ve mutad olmayan bir durumun iddia olunması halinde ispat külfetinin buna iddia eden tarafa ait

T.C.
KOCAELİ
1. VERGİ MAHKEMESİ

ESAS NO : 2016.
KARAR NO : 2016/

olduğu hükmüne yer verilmiştir.

5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanunun 6. maddesinde; kurumlar vergisi, mükelleflerin bir hesap dönemi içinde elde ettikleri safi kurum kazancı üzerinden hesaplanacağı, safi kurum kazancının tespitinde, Gelir Vergisi Kanununun ticarî kazanç hakkındaki hükümlerinin uygulanacağı belirtilmiştir.

193 sayılı Gelir Vergisi Kanunun 38. maddesinde; bilanço esasına göre ticari kazancın, teşebbüsdeki öz sermayenin hesap dönemi sonunda ve başındaki değerleri arasındaki müsbet fark olduğu, bu dönem zarfında sahip veya sahiplerce; işletmeye ilave olunan değerlerin bu farktan indirileceği, işletmeden çekilen değerlerin ise farka ilave olunacağı, ticari kazancın bu suretle tespit edilmesi sırasında, Vergi Usul Kanunu'nun değerlemeye ait hükümleri ile bu kanunun 40 ve 41'inci maddeleri hükümlerine uyulacağı hükmüne bağlanmıştır.

Dava dosyasının ve mahkememizin E:2016/21 sayılı dosyasında dosyada mübrez vergi tekniği raporunun incelenmesinden, davacı şirketin 2013 hesap döneminde 2.061.362,00 TL tutarındaki akaryakıt teslimine ilişkin olarak belge düzenlemediği ve bu tutarı hesaplarına intikal ettirmediği hususlarına dair vergi tekniği raporu düzenlendiği, sözkonusu raporda akaryakıt tüketimine ilişkin değerlendirmenin üç başlık altında yapıldığı; 1-Tır Araçları ile İlgili Değerlendirme Kısımında; kurum temsilcisi tarafından verilen ifade de, şirket tır araçlarının boş dolu ayrımı olmaksızın 100 km 2010 ve 2011 takvim yılında 55,2012 takvim yılında 65 ve 2013 takvim yılında 64 litre akaryakıt tükettiğinin belirtildiği, ancak, incele elamanınca emsal alınan Bilgi Üniversitesinin Bilgi Ufku İnternet sitesinde yayımlanan makalesine göre 40 ton civarında ağırlıklı tır aracının 100 km 32 ile 36 litre arasında yakıt tüketebileceği verilerinden hareketle, şirket tır araçlarının boş seyir halinde en fazla 26 litre, 40 ton yükü halinde en fazla 36 litre yakıt tüketebileceğinden hareketle araçların yüklü seyrettiği ve genel kabul gören 100 km 36 litre yakıt tüketimi esas alınarak hesap dönemi itibariyle tüketebileceği yakıt miktarının yeniden hesaplandığı, 2- Vinç Araçlarına İlgili Değerlendirme Kısımında; inceleme elamanı tarafından Makina Mühendisleri Odasından ilgili marka vinç araçlarının iş birimi itibariyle tüketebileceği azami yakıt miktarının bildirilmesi istenildiği, ilgili oda tarafından araçların teknik özellikleri bilinmediği dolayısı ile sorunun cevaplanamadığından, sözkonusu vinç araçlarının Türkiye temsilcisi şirkete aynı yazının gönderildiği, verilen cevapta, vinçlerin tam zamanlı ve tam kapasiteli çalışması halinde saatte ortalama 40 litre yakıt tüketebileceğinin belirtildiği, kurum temsilcisi tarafından, vinçlerde saatte ortalama tüketilen yakıtın yaklaşık 12 litre olarak belirtildiği, şirketin vinçlerde saatte ortalama yakıt tüketim miktarının düşük olması nedeniyle, kurum temsilcisinin beyan ve ifadesine göre hesaplama yapıldığı, 3-Kamyon Araçlarına İlgili Değerlendirme Kısımında; Kurum temsilcisinin ifadesine göre, kamyon araçlarının 100 km yıllar itibariyle sırasıyla, 11, 13, 18 ve 23 litre yakıt tüketiminin olduğu, kamyon araçlarının 100 km beyan edilen yakıt tüketiminin genel kabul gören 100 km 24-26 litre yakıt tüketiminin altında bulunduğu, dolayısı ile herhangi bir eleştiri yapılmayacağı belirtilerek, 2013 takvim yılı hesap dönemine ilişkin olarak, 2.061.362,00 TL tutarındaki akaryakıt teslimine ilişkin olarak belge düzenlemediği ve ilgili hesap döneminin gelir hesaplarına intikal ettirmediği, eksik matrah beyanı nedeniyle 2013 yılı için re'sen salınan bir kat vergi ziyai cezalı kurumlar vergisini içeren 2015/03 sayılı vergi/ceza ihbarnamesinin iptali istemiyle işbu dava açılmıştır.

T.C.
KOCAELİ
1. VERGİ MAHKEMESİ

ESAS NO : 2016/

KARAR NO : 2016/

Uyuşmazlığın çözümünde, iktisadi, ticari ve teknik icaplara uygun ve olayın özelliğine göre normal ve mutad kabul edilmesi gereken, davacı şirketin araçlarında kullanıldığı, yakıtlardaki emsalin ne olacağı ve nasıl hesaplanacağını ortaya konulması önem arz etmektedir.

Bu bağlamda, 213 sayılı Vergi Usul Kanunu'nun 3/B maddesinde öngörülen delil serbestisi ile vergiyi doğuran olayların belirlenmesinde ve vergi kanunu hükümlerinin yorumlanmasında; hukuki biçimlerin ötesine geçilerek vergiyi doğuran olayların gerçek ekonomik nitelik ve içeriklerinin kavranması esası (ekonomik yaklaşım ilkesi) benimsenmiştir. Verginin ekonomik yönünün ortaya çıkarılması, ekonomik yaklaşım ilkesi kapsamında yapılacak değerlendirmeler ile mümkün olur.

Ekonomik yaklaşım ilkesi çerçevesinde üretilen delillerin usul ve esasına yönelik ispat derecesinin tayini açısından iki sınırlama hâli bulunmaktadır. Birincisi mükellefin ispat kuvvetine sahip gösterebileceği deliller, ikincisi ise iktisadi, ticari ve teknik icaplara uygunluk veya olayın özelliğine göre normal ve mutad kabul edilmeye ilişkin VUK'nun 3/B maddesinde yer alan genel ilkedir.

İktisadi, ticari ve teknik icaplara uygun veya olayın özelliğine göre normal ve mutad kabul edilen bir biçimde idarece belirlenen matrah veya matrah farklarının mutlak gerçekliğinin kavranması ancak mükellefin katılımıyla tespit edilebilecek bir durumdur. Zira beyan sisteminin doğal sonucu olarak tüm kanıt üretim alanları (defter ve belgeler, tarafların kimliği, ödeme ve tahsilat kayıtları ile diğer kayıtlar) mükellef tarafından oluşturulmaktadır. Vergi idaresi ancak bazı araçlarla sınırlı bir şekilde ödenmesi gereken verginin gerçek tutarına ulaşabilir.

Bu nedenle, vergi inceleme ve takdir komisyonu kararları ile takdir edilen dönem matrahının veya matrah farkının; vergiyi doğuran olayı kavraması ve iktisadi, ticari ve teknik icaplara uygunluk veya olayın özelliğine göre normal ve mutad kabul edilen bir biçimsellik sınırları içerisinde olması yeterlidir.

Uyuşmazlık konusu olayda, eleştiri konusu yapılan tır araçları için, araçların yüklü seyrettiği ve genel kabul gören 100 km 36 litre yakıt tüketimi esas alınarak hesap dönemi itibarıyla tüketebileceği yakıt miktarının yeniden hesaplandığı, genel kabul gören emsalin tespitinin, Bilgi Üniversitesinin "Bilgi Ufku" internet sitesinde yayımlanan makalesine dayandığı, ancak, sözkonu makalenin tekbaşına araçların yakıt tüketimine delil teşkil etmeyeceği, kaldı ki aynı makaledeki, vinç ve kamyon yakıt tüketimlerinin, davacı beyanın oldukça üstünde olduğu, öte yandan, inceleme elamanı tarafından, emsal alınan makalede, araçların genellikle kuru yük taşımacılığına ilişkin yakıt tüketimleri verildiği, oysa ki davacı şirketin, enerji, inşaat, gemi ve ağır sanayi işletmelerinde hizmet verdiği, normal kuru yük taşımacılığı yapmadığı, ancak vergi inceleme raporunda, şirketin ana faaliyet alanı ve işgal konusu araştırılmadan, konunun uzmanı ilgili mesleki teşekküllerden sorulmadan, sadece bir makaleden hareketle, davacı şirketin kullandığı araçlara ilişkin yakıt tüketimi ile ilgili emsal oluşturarak matrah farkı hesaplaması, tümüyle iktisadi, ticari ve teknik icaplara uygun ve olayın özelliğine göre normal ve mutad kabul edilmesi gereken nitelikte bir ispatlama yöntemi olarak kabulüne imkan bulunmamaktadır.

Bu durumda, davacı şirket hakkında tanzim edilen vergi tekniği raporuyla, davacı şirketin ana faaliyet konusu ile ilgili olarak yaptığı taşımacılık ortaya konulmadan, bu konu

T.C.
KOCAELİ
1. VERGİ MAHKEMESİ

ESAS NO : 201
KARAR NO : 2016

ile ilgili konunun uzmanı ilgili mesleki teşekküllerden araştırma ve inceleme yapılmadan, sadece bir makale esas alınarak, davacı şirkete ait araçların tükettiği yakıt miktarı ve buradan hareketle beyan dışı bırakıldığı belirtilen hasılat farkının eksik incelemeye ve varsayıma dayalı olarak tespit edildiği sonucuna varıldığından söz konusu eksik inceleme sonucu belirlenen matrah farkı üzerinden yapılan vergi ziyai cezalı kurumlar vergisi tarhiyatında hukuka uyarlık bulunmamaktadır.

Açıklanan nedenlerle; **dava konusu vergi ziyai cezalı kurumlar vergisi tarhiyatının iptaline**, aşağıda dökümü yapılan 86,10 TL yargılama gideri ile A.A.Ü.T.uyarınca belirlenen 1.000,00 TL vekalet ücretinin davalı idare tarafından davacıya ödenmesine, artan posta ücretinin kararın kesinleşmesinden sonra davacıya iadesine, kararın tebliğini izleyen günden itibaren 30 gün içinde Danıştay nezdinde temyiz yolu açık olmak üzere 23/06/2016 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

Başkan

Üye

Üye

YARGILAMA GİDERLERİ :

Başvurma Harcı :	29,20 TL
Vekalet Harcı :	4,30 TL
Posta Gideri :	52,60 TL

TOPLAM :	86,10 TL
-----------------	-----------------